

f. Eks., at det i Gaar var mig muligt at drive mig op til nogen nævneværdig Begejstring for det sikkert højst poetiske Regnvejr? Jeg saa' kun, at det øsregnede, da jeg stod op, at det plaskregnede, da vi spiste Frokost, og at det ved Middagstid var et saadant Skybrud, at Vandet styrtede spandevise gennem Skorstenen ned i Suppegryden . . . at dømme efter Suppens Smag i hvert Fald.“

„Ganske som jeg!“ istemte Frk. Ragnhild med forceret Livlighed. „Pastor Petersen og jeg er i det Hele forbavsede enige. Dersom jeg sad Dem lidt nærmere Hr. Pastor, vilde jeg række Dem min Haand!“

Paa Paterens Ansigt bredte der sig et stort Smil. Han rejste sig op fra Stolen og kyssede med Anstand den yderste Spids af Frk. Ragnhilds behandskede Haand.

„Hvor artigt!“ sagde hun og blev lidt rød.

Emanuels Øjne begyndte atter at vandre iagttagende frem og tilbage imellem dem. Fru Betty derimod blev lidt forlegen og gav sig pludselig til at sysle med sit Haandarbejde.

„Som sagt, Frue,“ fortsatte Pateren, da han atter var kommen til Sæde. „Jeg er kun et stakkels prosaisk Menneske, der trænger til vor lyrisk bevægede Tids Overbærenhed. Min stakkels